

Olen kuullut merestä

Pariisin Kevät

Jos eksyn maailmasta
ja harhailen metsään pimeään
kun kaukaa kuulin naurua
ja lähdin sitä etsimään

Ethän silloin estä minua
hukkaan vaeltamasta
kaikki on ehkä vain satua
tahdon sen omin silmin todeta

Jostain kantautuu laulu tuo
kauan sitten unohdettu sävel

Oon kuullut merestä
niin kauniista ja niin syvästä
ei oo milloinkaan kukaan
ei oo koskenut pohjaa

Jos vaellan kuin oisin unessa
on mukana kipinä toivoa
pitelin sitä taskussa
odottaen jotain suurta tapahtuvaksi
ja silloin kuulin kaukaa laulua
kuin muistuttaisi jokin minua

Jostain jonka unohtanut olin
kauan sitten kadotin sen

Ilma muuttuu sakeaksi pisaroista